

Venner havde Adgang, og til hvilket K. F. U. M. havde stillet sin store, hyggelige Havestue til Raadighed, samlede saa mange Deltagere, at man maatte flytte op i Salen.

Der indledede først Odensekredsens Formand, *Fru Marie Sørensen* Emnet:

„Kvindelig Værnepligt“.

Hovedtanken var den, at ligesom det er den unge Mands Pligt at værne Landet udadtil, og at Staten hertil giver ham den fornødne Uddannelse, saaledes er det Kvindens Pligt som en god Hustru og Moder at værne det indadtil ved at danne gode Hjem, hvori Ungdommen værnes og opdrages, og Staten bør her, ligeledes i sin egen Interesse, skaffe alle unge Kvinder den fornødne Uddannelse.

Mange unge Kvinder stifter nu Hjem, uden at have nogen Tanke om de Pligter de gaar ind til. Mange lærer efterhaanden, hvorledes et godt Hjem skal dannes, men ofte først efter dyrekøbt Erfaring. Hjemmets Lykke beror paa mange Ting, men hvormange tænker paa, hvilken Rolle det kan komme til at spille, om Hustruen forstaar at styre det økonomisk, om hun ejer Viljen til at danne et godt Hjem m. m. Det burde være en Pligt for enhver ung Kvinde, at hun, inden hun indgik Ægteskab, var uddannet til at danne et godt Hjem. Ved Ægteskabs Indgaaelse skal man møde med mange Attester. Mon den Tanke var uigennemførlig, at der afkrævedes den unge Kvinde et Bevis for, at hun havde lært, hvad en Kvinde har Brug for, for at kunne danne et Hjem? Mulig burde Staten oprette Skoler for vore unge Kvinder; maaske kunde ogsaa de nuværende Husholdningsskoler og Skolekøkkenundervisningen i udvidet Skikkelse faa sin Anvendelse her. —

Den meget livlige Forhandling kom navnlig til at dreje sig om, hvorvidt Uddannelsen skulde være tvungen eller

frivillig, om Staten eller det private Initiativ skulde tage sig af den, i hvilken Alder man skulde have de unge Piger, hvorvidt denne Undervisning skulde gaa: foruden Madlavning, Næringskemi, Regnskabsføring, Barnepleje, Sygepleje o. l.

Mødet vedtog at søge *Samarbejde med „Dansk Kvindesamfund“*, der paa sit Aarsmøde i Kolding samme Dag forhandlede om: *„Hvorvidt D. K. skal tage Arbejdet op for Indførelse af en tvungen Uddannelse for Kvinder med det Formaal at dygtiggøre dem til en Husmoders og Moders Gerning.“*

Derefter talte Forstanderinde Frk. *Gautier* fra Skovtofte meget alvorligt om:

„Forældrenes Ansvar overfor deres Børn“.

Ud fra sine mange sørgelige Erfaringer fra Skovtofte paaviste Taleren, dels den mærkværdig ringe Ansvarsfølelse Forældrene følte overfor at sætte degenererede og fra Fødselen aandeligt og legemligt mærkede Børn ind i Verden, og ligeledes manges mærkværdig ringe Ansvarsfølelse overfor deres Børn under Opvæksten. Mange unge, der nu gaar aandeligt og legemligt til Grunde, kunde have været anderledes, kunde have været skaanede for Fald eller kunde have været reddede, om ikke deres Forældre havde været saa underligt blottede for Ansvarsfølelse.

De alvorlige Ord understregede den nylig stedfundne Forhandling med et: *Bedre Hjem — et bedre Folk. Kristne Hjem — et kristent Folk.*

Da Formanden paa Grund af et pludseligt Dødsfald i Familien ikke kunde tale ved Aftenmødet, talte Frk. *Gautier* om:

„Den kristne Kvindes Ansvar over for Moralen i vort Folk“.